

Casus Wetenschappelijke Integriteit

2023

Plagiaat – deels lichte tekortkoming deels ongegrond

Tilburg University

1 Advies CWI 2022-05 – 11 april 2023

Zaak: 2022-05

inzake de klacht ingediend door

Klager: [naam Klager]

Jegens

Beklaagde: [naam Beklaagde]

De Commissie Wetenschappelijke Integriteit van Tilburg University (hierna: **de Commissie**) was in deze procedure als volgt samengesteld:

- [naam voorzitter] (voorzitter)
- [naam lid 1] (lid)
- [naam lid 2] (lid)

secretarissen:

- [naam secretaris 1]
- [naam secretaris 2]

1. Inleiding en klacht

- 1.1 Op 23 november 2022 heeft [naam Klager] (hierna: **Klager**) bij de Commissie Wetenschappelijke Integriteit (hierna: **de Commissie**) een klacht ingediend over een (vermoeden van) schending van de wetenschappelijke integriteit in het boek ¹[titel boek] (hierna: **het boek**). De klacht is gericht tegen [naam Beklaagde] (hierna: **Beklaagde**). Beklaagde is bij Tilburg University [functie] [naam vak]. Beklaagde was scriptiebegeleider en beoordelaar van de masterscriptie van Klager.
- 1.2 De klacht tegen Beklaagde houdt kort samengevat het volgende in. Klager is van mening dat Beklaagde de wetenschappelijke integriteit heeft geschonden door zonder passende erkenning delen van zijn scriptie en ideeën/stellingen daaruit over te nemen in het boek. De klacht betreft een viertal teksten uit het boek en een tweetal ideeën/stellingen die in het boek uit de scriptie zouden zijn overgenomen.

---

¹ [het boek].

2. Samenvatting

- 2.1 De Commissie komt in dit advies tot de conclusie dat het aannemelijk is dat Beklaagde tekstpassages uit de scriptie heeft overgenomen. Beklaagde kan niet goed verklaren waarom deze twee tekstgedeeltes zo'n opvallende grote gelijkenis hebben. De Commissie leidt uit de omstandigheid dat Beklaagde kennis had van de scriptie in combinatie met de tijdlijn en de onnauwkeurige weergave van de memorie van toelichting danwel het gekozen voorbeeld af dat geen sprake kan zijn van toeval. Beklaagde had moeten verwijzen naar de tekst van de scriptie. De Commissie is van oordeel dat Beklaagde in strijd heeft gehandeld met de normen 34 en 40 van de Nederlandse gedragscode wetenschappelijke integriteit (hierna: **de Gedragscode**). Volgens de Commissie leidt het niet-naleven van de normen 34 en 40 niet tot schending van de wetenschappelijke integriteit, maar kwalificeert dit als een 'lichte tekortkoming'.
- 2.2 De Commissie adviseert het College van Bestuur om Beklaagde op te dragen dat Beklaagde ervoor zorgt dat indien mogelijk in de huidige druk van het boek (zowel in de fysieke boeken als in de e-boeken) een erratum wordt opgenomen, waarin voor de passages als bedoeld in klachtonderdelen 1a en b wordt verwezen naar de scriptie van Klager. Verder adviseert de Commissie om Beklaagde op te dragen bij een volgende druk van het boek de passages als bedoeld in klachtonderdelen 1a en b, als die in de tekst worden gehandhaafd, te voorzien van een verwijzing naar de scriptie van Klager.

3. Procesverloop

- 3.1 Op 23 november 2022 heeft het secretariaat van de Commissie de ontvangst van de klacht bevestigd aan Klager.
- 3.2 Op 8 december 2022 heeft de Commissie besloten over te gaan tot inhoudelijke behandeling van de klacht. Klager en Beklaagde zijn daarvan op 9 december 2022 op de hoogte gesteld.
- 3.3 Op 26 januari 2023 ontving de Commissie een verweerschrift van Beklaagde.
- 3.4 Op 16 maart 2023 heeft de hoorzitting plaatsgevonden. Zowel Klager als Beklaagde waren hierbij aanwezig. Het besprokene tijdens de zitting is betrokken bij het advies.

4. De klacht

- 4.1 De klacht bestaat uit twee hoofdonderdelen.
1. Het eerste onderdeel is dat Klager in het boek vier passages uit de scriptie vrijwel letterlijk heeft overgenomen. Dat betreft:
    - a. een passage op p. [nummer] van het boek over de uitleg van de kerngedachte van artikel [nummer] van de [verordening]²,
    - b. een passage op p. [nummer] van het boek over de wettelijke verankering van [type] besluitvorming [onderwerp 2], inclusief het gebruikte voorbeeld,
    - c. een passage op p. [nummer] en [nummer] in het boek over de implementatie van artikel [nummer] [verordening] en
    - d. een passage in het boek op p. [nummer] over [type gegevensverwerking].
  2. Het tweede onderdeel houdt in dat Beklaagde twee originele ideeën (stellingen) uit de scriptie heeft overgenomen.

---

² Deze verordening is ook wel bekend onder de naam [naam verordening].

- a. Klager stelt in de scriptie dat [*stelling*]. Deze opvatting komt ook voor in paragraaf [*nummer*] van het boek.
- b. Klager stelt daarnaast dat de passage in paragraaf [*nummer*] waarin de vraag wordt opgeworpen of [*vraagstelling*] ook te herleiden is tot ideeën uit de scriptie.

5. Feiten en omstandigheden

- 5.1 Om de klacht te kunnen beoordelen is het van belang om een overzicht te hebben van de feiten en omstandigheden. Tijdens de hoorzitting hebben zowel Klager als Beklaagde een toelichting gegeven op onder meer het tijdsverloop en op de wijze van begeleiding. Partijen hebben over en weer hun weergave van het tijdsverloop en de wijze van begeleiding tijdens de hoorzitting niet betwist. De Commissie neemt daarom onderstaande verklaringen voor dit advies als uitgangspunt.
- 5.2 Beklaagde doceert aan Tilburg University het mastervak [*naam vak*]. Dit vak is onderdeel van de afstudeervariant [*naam afstudeervariant*] binnen de afstudeerrichting [*naam afstudeerrichting*] aan Tilburg University. Deze afstudeervariant is gebaseerd op een samenwerkingsverband van een drietal universiteiten. Van dit samenwerkingsverband maken verder deel uit de [*naam universiteit 1*] en [*naam universiteit 2*]. Elk van de universiteiten organiseert een mastervak in de afstudeervariant. Klager volgde in het collegejaar 2020/2021 het mastervak [*naam vak*] aan Tilburg University en nam ook deel aan de hoor- en werkcolleges ([*periode*]). Tijdens het vak moesten vijf van de zes assignments worden ingeleverd en vervolgens werd het vak afgesloten met het schrijven van een paper en het houden van een referaat (juni 2021). Het vak ging vooral in op het analyseren van [*type*]modellen en in op [*type*] besluitvorming. Klager heeft enkel dit vak gevolgd van de afstudeervariant.
- 5.3 In januari 2021 startte Klager met het schrijven van de masterscriptie met als titel [*titel masterscriptie*]. Dit onderwerp maakt deel uit van een serie onderwerpen die door de begeleiders was samengesteld en die samen de onderzoekspilot worden genoemd. Voor dit specifieke onderwerp was [*naam*] de contactpersoon. In de opdracht wordt een probleemstelling aangereikt. Die gaat over de mogelijkheden van [*naam organisatie*] om [*type*]modellen te gebruiken bij de besluitvorming, gelet op de eisen van artikel [*nummer*] [*verordening*]. In de beschrijving is vermeld dat de Nederlandse wetgever er niet voor heeft gekozen om de uitzonderingsmogelijkheid van artikel [*nummer*] volledig toe te passen. Het verbod op uitsluitend [*type*] besluitvorming wordt in de [*wet*] alleen gebruikt in relatie tot besluiten op basis van [*type verwerking*]. Verder wordt er voor dit onderwerp voor het gebruik van [*type*]modellen verwezen naar een rapport van [*naam organisatie*] getiteld [*titel rapport*].³ Om over dit onderwerp te schrijven is volgens de pilot voorkennis van het vak [*naam vak*] vereist.
- 5.4 In eerste instantie vond de scriptiebegeleiding plaats door [*naam*]. Aangezien hij voor de afronding van de scriptie zijn dienstverband beëindigde heeft Beklaagde de scriptiebegeleiding overgenomen. De scriptie was al vergevorderd. Op 2 februari 2022 stuurde Klager een conceptversie van zijn scriptie aan Beklaagde en op 7 februari 2022 reageerde Beklaagde op deze versie. Dit commentaar bestond uit comments bij de tekst. Het waren opmerkingen over de structuur en over de noodzaak een betere onderbouwing te geven op bepaalde punten. Beklaagde gaf naar zijn zeggen geen tekstsuggesties. Klager herinnert zich ook dat deze opmerkingen vrij globaal waren. Vervolgens stuurde Klager een nieuwe versie en op 22 februari 2022 reageerde Beklaagde voor de tweede keer. Deze reactie bestond uit een e-mail met een lijstje met opmerkingen. Daarna heeft Klager de scriptie afgerond. In de tussentijd vonden er twee (online) scriptiegesprekken

---

³ Zie [*rapport*]

- plaats. Klager verdedigde zijn masterscriptie succesvol op [datum] en Beklaagde beoordeelde zijn masterscriptie met een acht.
- 5.5 Klager geeft aan dat hij bij zijn scriptie geen gebruik heeft gemaakt van literatuur en aantekeningen die zijn gebruikt bij het mastervak [naam vak]. Volgens Klager was er voor zover hij zich kan herinneren tijdens het college over artikel [nummer] van [verordening] maar één slide. Volgens Beklaagde is artikel [nummer] [verordening] echter wel degelijk uitvoerig behandeld tijdens een college. Hij wijst er op dat het artikel van [naam auteur], vermeld in noot [nummer]⁴ van het boek literatuur is bij het vak. Dat is hetzelfde artikel waarop wordt teruggevallen in de masterscriptie.
- 5.6 Tijdens de hoorzitting heeft Beklaagde aangegeven dat als hij bijvoorbeeld in een scriptie bruikbare literatuur, inzichten (inclusief verwijzingen) aantreft daarvan een notitie in zijn databank maakt. Beklaagde geeft aan dat hij een heel goed geheugen heeft en dingen goed kan onthouden. Hij herinnert zich dat in de parlementaire geschiedenis bij artikel [nummer] van de [verordening] werd verwezen [terminologie]. Deze terminologie stoorde hem. Het kan zo zijn dat hij de vertaling naar '[parafraze terminologie]' zoals Klager dat in zijn scriptie heeft geparafraseerd heeft onthouden. Hij herinnert zich niet of hij dat van hem heeft overgenomen. Hij heeft de gewraakte passage uit het boek nog door een plagiaatchecker gehaald maar de checker haalt dit er niet uit. Verder geeft Beklaagde aan dat het in zijn vakgebied ongebruikelijk is om te verwijzen naar eindschrijftjes. Een scriptie wordt gezien als een eindexamenproduct.
- 5.7 Op 22 juni 2022 heeft Klager de jaarlijkse scriptieprijs voor [vakgebied] masterstudenten van [naam studievereniging] gekregen. Onderdeel van de prijs is dat een artikel mag worden geschreven voor het [titel tijdschrift] en dat de prijswinnaar daarbij begeleiding krijgt. In Klagers geval zou de begeleiding worden verzorgd door [naam]. Klager is inmiddels bezig met dat artikel en zit nu in de afrondende fase. Volgens Klager was het de bedoeling dat [naam] voordat het artikel gepubliceerd zou worden het eerst nog aan Beklaagde zou voorleggen. Beklaagde heeft tijdens de hoorzitting aangegeven dat het vaker voorkomt dat masterstudenten een artikel schrijven over hun masterthesis. Het is in het [vakgebied] niet gebruikelijk dat een begeleider dat artikel samen met de masterstudent schrijft, maar wel dat deze feedback geeft op concepten.
- 5.8 [Beklaagde] en de medeauteurs zijn in oktober 2020 gestart met het schrijven van het boek. In januari 2022 zijn de delen over het [onderwerp 1] en het [onderwerp 2] in de versnelling gekomen. Een draftversie van het boek is overigens niet gedeeld tijdens colleges.
- 5.9 Op [datum] is het boek verschenen. Het boek is volgens Beklaagde een wetenschappelijke publicatie. Monografieën worden vaak als studiestof voorgeschreven.
- 5.10 Donderdag 3 november 2022 attendeerde [naam] (collega van Klager bij [naam organisatie] en collega van Beklaagde bij Tilburg University) Klager erop dat er gelijkenissen zijn tussen de scriptie van Klager en het boek van Beklaagde. Klager heeft de betreffende passages bekeken en is daarvan erg geschrokken. Klager is van mening dat de stellingen uit zijn scriptie die hij wilde gebruiken voor zijn artikel niet meer origineel lijken te zijn, omdat het boek deze ook bevat. Door het boek was wat Klager zijn *novum* noemt ineens weg. De commissie begrijpt dat Klager hiermee bedoelt de originele gedachte over de uitleg en toepassing van artikel [nummer] [verordening], die hij in zijn scriptie had ontwikkeld en wilde gebruiken in het artikel. Het *novum* zit volgens hem in [uitleg]. Beklaagde vindt dat het gras niet voor Klagers voeten is weggemaaid. Zijn conclusie staat niet in het boek. Volgens Beklaagde is over het onderwerp al veel in de literatuur beschreven en is

---

⁴ Tekst noot [nummer] van het boek: [citaat + vindplaats]

de gedachte die Klager heeft ontwikkeld rechtstreeks af te leiden uit de tekst van artikel [nummer] [verordening].

- 5.11 Op 3 november 2022 heeft Klager over zijn bevindingen een mail gestuurd aan: [naam] (o.a. afdelingshoofd departement, redacteur [titel tijdschrift] [uitgeverij], redacteur [titel reeks]), [naam] (medeauteur boek), [naam] (medeauteur boek), [naam] (medeauteur boek), [naam] (uitgever [titel reeks]), [naam] en zijn manager bij [naam organisatie]. De inhoud van de mail is een eerdere versie van de klacht zoals gestuurd aan de Commissie. De mail is niet aan Beklaagde gestuurd.
- 5.12 Klager verklaart tijdens de hoorzitting dat hij voorafgaand aan die mail geen contact heeft gezocht met Beklaagde, omdat hij het ernstige feiten vond. Op 3 november 2022 zond Klager wel de volgende mail aan Beklaagde:

*“Beste [naam Beklaagde],
Ik heb getwijfeld of ik contact met u op zou nemen, maar ik vind het netjes om u te informeren dat ik onderstaande email eerder vanavond heb uitgezet. Ik stuur deze e-mail nadrukkelijk niet om de dialoog met u te starten, en verzoek u ook om geen verder contact met mij op te nemen. Ik stuur deze mail enkel omdat als iemand mij zou beschuldigen van de feiten waar ik u van beschuldig ik het ook niet via via zou willen vernemen.”*

- 5.13 Klager verzond de klacht niet direct aan de Commissie, omdat hij niet op de hoogte was de mogelijkheid tot het indienen van een klacht bij de Commissie. [Naam] heeft Klager op deze mogelijkheid gewezen. Vervolgens heeft hij contact opgenomen met de vertrouwenspersoon Wetenschappelijke Integriteit. Op 8 november 2022 heeft de vertrouwenspersoon over de klacht contact opgenomen met Beklaagde. De vertrouwenspersoon gaf daarbij aan dat de Klager op dat moment niet openstond voor een nadere toelichting van de zijde van Beklaagde. Tijdens de hoorzitting heeft Klager verteld dat hij ervan uitging dat een bespreking met de vertrouwenspersoon louter een formele stap was, die hij overbodig achtte.

6. Standpunt Beklaagde

- 6.1 In het verweerschrift gaat Beklaagde allereerst in op het onderdeel van de klacht dat tekstdelen zijn overgenomen. Dit betreft een viertal teksten uit het boek. Ten tweede gaat Beklaagde in op het tweede onderdeel van de klacht dat hij in het boek twee ideeën/stellingen uit de scriptie heeft overgenomen. Aan het slot gaat Beklaagde nog in op de gang van zaken voordat de klacht bij de vertrouwenspersoon en de Commissie is ingediend.
- 6.2 Over de eerste en tweede in de klacht genoemde teksten merkt Beklaagde op dat hij heeft weergegeven wat in de parlementaire geschiedenis staat. Hij geeft aan dat de bronvermelding correct is en dat ook duidelijk is dat het om de zienswijze van de wetgever gaat. Volgens Beklaagde is het wel zo dat het beter was geweest als op dit onderdeel de letterlijke tekst uit de parlementaire geschiedenis zou zijn overgenomen. Het is echter niet zo dat hier delen uit de scriptie zijn overgenomen. Beide tekstfragmenten steunen op de tekst van de Kamerstukken en daar is ook naar verwezen. Door deze verwijzing is controleerbaarheid mogelijk. Hij is van mening dat dit nauwkeuriger had gekund maar van plagiaat is geen sprake. Hij erkent dat de passages in boek en scriptie deels overeenkomen, maar begrijpt niet hoe dat kan zijn gebeurd.
- 6.3 Over de derde en vierde in de klacht genoemde teksten merkt Beklaagde op dat deze onderdelen een letterlijke overname zijn uit de (wets)artikelen van de [verordening] dan wel preambule. De bronvermelding is correct en er is ook geen sprake van plagiaat.

- 6.4 Over de ideeën/gedachten uit de scriptie merkt Beklaagde op dat de opvatting dat [stelling 1] rechtstreeks volgt uit de tekst van artikel [nummer] [verordening]. Dit is geen origineel idee. Deze opvatting staat verder niet in het deel van het boek dat hij heeft geschreven, maar in het [onderwerp 1]. Daar is de scriptie van Klager als bron vermeld. De passage in paragraaf [nummer] van het boek, waarin de vraag wordt opgeworpen of [vraagstelling] is volgens Beklaagde al uitgebreid in de literatuur beschreven en behoort inmiddels tot de basiskennis van het vakgebied. Dat is ook de reden waarom het onderdeel is van het vak [naam vak] (Tilburg University). Correcte bronvermelding vindt volgens Beklaagde – daar waar nodig – plaats en er is dan ook geen sprake van plagiaat.
- 6.5 Tot slot attendeert Beklaagde de Commissie er op dat Klager de klacht aan onder andere de uitgever ([naam uitgever]), meerdere collega's, het afdelingshoofd en redactieleden van [titel reeks] uitgaven heeft gestuurd. De Beklaagde vindt dit onplezierig, omdat hij zich niet kan verdedigen tegen de aantijging. Verder heeft dit gevolgen voor een andere publicatie bij dezelfde uitgever.

7. Juridisch kader

- 7.1 Voor de behandeling van de klacht geldt de Klachtenregeling Wetenschappelijke Integriteit Tilburg University van 1 november 2019 (hierna: **de Klachtenregeling**).
- 7.2 Verder is de Nederlandse Gedragscode Wetenschappelijke Onderzoek (hierna: **de Gedragscode**) leidend.
- 7.3 De volgende normen voor goede onderzoekspraktijken zijn relevant:

Norm 34: *“Presenteer op zorgvuldige wijze bronnen, data en argumenten.”*

Norm 40: *“Doe bij het overnemen van ideeën, procedures, resultaten en tekst recht aan het betrokken wetenschappelijk werk van anderen en verwijst zorgvuldig naar de bron.”*

8. Overwegingen en beoordeling van de Commissie

- 8.1 De Commissie heeft kennisgenomen van alle stukken en heeft partijen gehoord. De Commissie overweegt op basis daarvan als volgt.
- 8.2 De klacht bestaat uit twee klachtonderdelen. Het eerste klachtonderdeel is dat zonder passende erkenning een viertal passages uit de scriptie van Klager in het boek zijn overgenomen. Tijdens de hoorzitting heeft Klager de klacht over de vierde tekstpassage ingetrokken. De Commissie zal die passage dan ook niet beoordelen. Het tweede klachtonderdeel is dat twee ideeën (stellingen) uit de scriptie in het boek zijn overgenomen. De Commissie zal de twee klachtonderdelen hierna bespreken. Tot slot zal de Commissie ingaan op de opmerking van Beklaagde over de wijze van handelen van Klager voorafgaand aan het indienen van de klacht.

Klachtonderdeel 1: tekstpassages letterlijk overgenomen

A: Tekst 1

- 8.3 De eerste passage gaat zoals hierboven ook is weergegeven over pagina [nummer] van het boek die een alinea van pagina [nummer] van de scriptie grotendeels overneemt. Deze passage gaat over de uitleg van de kerngedachte van artikel [nummer] [verordening]. Zowel Klager als Beklaagde verwijzen naar *Kamerstukken [vindplaats]*. In de Kamerstukken komt de strekking van artikel

[nummer] [verordening] aan bod. Zowel in het boek als in de scriptie zijn niet de letterlijke bewoordingen uit de parlementaire geschiedenis gebruikt. De parlementaire geschiedenis spreekt bijvoorbeeld over '[citaat]' en niet over '[citaat]', zoals Klager en Beklaagde in de scriptie respectievelijk in het boek hebben geschreven.

- 8.4 Tijdens de hoorzitting en in het verweerschrift heeft Beklaagde aangegeven dat hij op pagina [nummer] heeft willen weergeven wat in de parlementaire geschiedenis staat. Beklaagde baseerde zich daarbij op zijn eigen aantekeningen. Hij erkent dat de passages deels overeenkomen, maar begrijpt niet hoe dat komt. Een mogelijke verklaring is dat hij bruikbare informatie (inclusief verwijzingen) uit bijvoorbeeld onderhavige scriptie in zijn databank opneemt. De tekst uit de databank heeft hij dan vervolgens gebruikt voor het boek. In de databank was blijkbaar geen verwijzing naar de scriptie opgenomen. Een andere verklaring kan zijn dat hij een heel goed geheugen heeft voor het onthouden van tekstdelen en als gevolg daarvan niet weet waar een passage vandaan komt.
- 8.5 De Commissie stelt vast dat de tekstpassages grotendeels overeenkomen. Uit de in paragraaf 3 beschreven feiten en omstandigheden volgt dat de tekst van de scriptie eerder geschreven en beschikbaar was dan het de tekst in het boek. De Commissie vindt dat de parafrasering van '[terminologie]' uit de memorie van toelichting door '[parafraze terminologie]' een onnauwkeurige weergave is, die zowel in de scriptie als in het boek is opgenomen. De Commissie vindt dat Beklaagde niet goed kan verklaren waarom deze tekstgedeeltes zo'n grote gelijkenis hebben. Uit de omstandigheid dat Beklaagde kennis had van de scriptie in combinatie met de tijdlijn en de onnauwkeurige weergave van de memorie van toelichting leidt de Commissie af dat geen sprake kan zijn van toeval. Beklaagde heeft verklaard dat het zou kunnen dat hij de tekst van Klager bijna letterlijk heeft onthouden. Onder deze omstandigheden acht de Commissie het aannemelijk dat Beklaagde deze passage heeft overgenomen. Beklaagde had moeten verwijzen naar de tekst van de scriptie. De Commissie is van oordeel dat Beklaagde in strijd heeft gehandeld met de normen 34 en 40 van de Gedragscode.
- 8.6 Dit subklachtonderdeel is gegrond.

B: Tekst 2

- 8.7 In het boek staat op pagina [nummer] een vergelijkbare alinea als op pagina [nummer] in de scriptie over de wettelijke verankering van [onderwerp], inclusief het voorbeeld over [onderwerp]. Klager verwijst in zijn noot naar *Kamerstukken [vindplaats]*. Beklaagde verwijst in zijn noot naar *Kamerstukken [vindplaats]*.
- 8.8 De Beklaagde geeft een vergelijkbare toelichting als verklaring voor tekst 1. De Commissie verwijst voor een weergave van dat standpunt naar randnummer 8.4.
- 8.9 De Commissie stelt vast dat de tekstpassages grotendeels overeenkomen. Ook hier is van belang dat de tekst van scriptie eerder is vastgesteld dan de tekst van het boek. De Commissie vindt een opvallende overeenkomst in de tekstpassage dat er hetzelfde voorbeeld over [onderwerp] wordt gegeven. De Commissie heeft in de verschillende Kamerstukken waarnaar Beklaagde en Klager verwijzen dit voorbeeld niet aangetroffen. Beklaagde kan volgens de Commissie niet goed verklaren waarom deze tekstpassages grotendeels overlappen. Ook hier leidt de Commissie uit de omstandigheid dat Beklaagde kennis had van de scriptie in combinatie met de tijdlijn en in dit geval het gekozen voorbeeld af dat geen sprake kan zijn van toeval. Ook hierover heeft Beklaagde verklaard dat het mogelijk is dat hij deze passage uit de scriptie bijna letterlijk heeft onthouden.

Onder deze omstandigheden acht de Commissie het aannemelijk dat Beklaagde deze passage heeft overgenomen. Beklaagde had een bronvermelding naar de scriptie moeten opnemen. De Commissie is van oordeel dat de artikelen 34 en 40 van de Gedragscode zijn geschonden.

8.10 Dit subklachtonderdeel is gegrond.

C: Tekst 3

8.11 In het boek staat op pagina [nummers] een vergelijkbare alinea als op pagina [nummer] van de scriptie over de implementatie van artikel [nummer], eerste lid van de [verordening]. Beide passages geven weer wat in overweging [nummer] in de preambule van de [verordening] en artikel [nummer] van de [wet] staat.

8.12 De Commissie constateert dat de passages uit het boek en de scriptie weergeven wat in de [verordening] en in de [wet] staat. De passages over [type verwerking] bestaan zelf al uit citaten en daaraan gekoppeld hebben de auteurs geen gelijklozende uitleg van die citaten. De Commissie merkt op dat de bronvermelding van Beklaagde correct is. De Commissie is van oordeel dat de normen 34 en 40 van de Gedragscode dan ook niet zijn geschonden.

8.13 Dit subklachtonderdeel is ongegrond.

Klachtonderdeel 2: Ideeën (stellingen) zijn overgenomen

A: Stelling 1 – [onderwerp]

8.14 De eerste stelling van Klager is dat [stelling 1]. Deze opvatting komt volgens Klager ook voor in paragraaf [nummer] van het boek. De noot in het boek verwijst naar de [vindplaats]⁵ en naar een rapport van de [naam organisatie]⁶. Volgens Klager kloppen die bronnen niet met de stelling over het [onderwerp] en is dit overgenomen van pagina [nummer] van de scriptie. Op deze pagina stelt Klager dat [stelling 2].

8.15 Volgens Beklaagde volgt de opvatting van Klager uit de letterlijke tekst van artikel [nummer], eerste lid van de [verordening] en is het geen origineel idee. Volgens Beklaagde is op het belang van het moment van het nemen van een besluit al gewezen in verschillende rapporten (zoals het rapport [titel rapport]⁷, het proefschrift [titel proefschrift] van [naam promovendus]⁸ en de Conclusie van [naam]⁹) waarnaar wordt verwezen in het boek. Beklaagde merkt op dat in paragraaf [nummer] niet de [type]modellen die [naam organisatie] gebruikt worden behandeld. Ook wordt in paragraaf [nummer] niet besproken wat de eventuele [type]gevolgen zijn die te verbinden zijn aan de constatering dat er een verschil is tussen [onderwerp]. Bij de opzet van het boek is gekozen om een tweedeling te maken tussen [onderwerp 1] (Deel [nummer] in het boek) en het [onderwerp 2] (Deel [nummer] in het boek). In Deel [nummer] waar het [onderwerp 1] wordt behandeld en dit probleem met [onderwerp] wordt besproken is wel een verwijzing naar de scriptie te vinden.

---

⁵ Zie [vindplaats]

⁶ Zie [rapport].

⁷ [rapport]

⁸ [proefschrift]

⁹ [Conclusie]

8.16 Volgens de Commissie is het de vraag of het een origineel idee is om [idee]. De Commissie onderschrijft het standpunt van Beklaagde dat uit artikel, eerste lid steun is te vinden voor de gedachte dat [idee]. De Commissie overweegt dat Beklaagde in paragraaf [nummer] van het boek artikel [nummer] [verordening] bespreekt en een aantal elementen daaruit die [type belang] van belang zijn. Beklaagde heeft als onderbouwing het standaardartikel van [naam auteur]¹⁰ genomen waarin een overzicht wordt gegeven van de opvattingen die er zijn in de literatuur over [het onderwerp]. De consequenties hiervan worden besproken in een ander deel, namelijk het [onderwerp 1]. De Commissie vindt de toelichting van Beklaagde aannemelijk en vindt dat er geen sprake is van een origineel idee. Er is volgens de Commissie dan ook geen sprake van schending van norm 40 van de Gedragscode.

8.17 Dit subklachtonderdeel is ongegrond.

B: Stelling 2 – [Onderwerp]

8.18 De tweede stelling van Klager is dat de passage in paragraaf 5.7.3 waarin de vraag wordt opgeworpen of artikel [nummer] van de [verordening] vereist dat [stelling 2], te herleiden is tot ideeën uit paragraaf [nummer] van de scriptie. Daarbij merkt Klager nadrukkelijk op dat dit niet een unieke stellingname is, maar wel een punt waar in de literatuur veel discussie over is. Er zijn uiteenlopende opvattingen over en in de betreffende passage beargumenteert Klager zijn visie.

8.19 Beklaagde stelt zich op het standpunt dat voornoemde opvatting al uitgebreid beschreven is in de nationale¹¹ en internationale literatuur. Deze literatuur is door Beklaagde ook opgenomen in het onderwijsmateriaal van onder meer het mastervak [naam vak], het vak dat Klager heeft gevolgd.

8.20 De Commissie constateert dat ook Klager nadrukkelijk aangeeft dat het geen unieke stellingname is. Hiermee staat volgens de Commissie al vast dat er geen sprake is van een origineel en uniek idee. De Commissie overweegt verder dat Beklaagde in zijn boek een weergave geeft van de huidige visies op dit onderdeel in de nationale en internationale literatuur. Verder maakt dit onderwerp deel uit van het onderwijsmateriaal. De Commissie concludeert dat er geen sprake is van schending van norm 40 van de Gedragscode.

8.21 Dit subklachtonderdeel is ongegrond.

Geen schending wetenschappelijke integriteit, wel sprake van lichte tekortkoming

8.22 Uit het voorgaande volgt dat Beklaagde de normen 34 en 40 onvoldoende heeft nageleefd. De vraag is wat de ernst is van de het niet-naleven van deze normen. In paragraaf 5.2 van de Gedragscode worden richtlijnen gegeven voor de bepaling in concrete gevallen van de ernst van het niet-naleven van normen, inclusief de daarbij te hanteren wegingscriteria.

8.23 Schending van de normen 34 en 40 van de Gedragscode kan leiden tot de kwalificatie 'schending van de wetenschappelijke integriteit'. De Commissie vindt deze kwalificatie veel te zwaar en vindt een minder zware kwalificatie op zijn plaats. Uit paragraaf 5.2 van de Gedragscode, onder B volgt dat wanneer een 'schending van wetenschappelijke integriteit' te zwaar moet worden geacht, het mogelijk is het niet-naleven van normen als 'bedenklijk gedrag', of, in de minst zware gevallen, als een 'lichte tekortkoming' te kwalificeren. Welke van deze kwalificaties op zijn plaats is, hangt af van

---

¹⁰ [artikel]

¹¹ Beklaagde wijst tijdens de hoorzitting naar onder meer [proefschrift]

de uitkomst van een weging met behulp van de wegingscriteria genoemd in paragraaf 5.2, onder C van de Gedragscode.

- 8.24 De Commissie kwalificeert het niet-naleven van de normen 34 en 40 door Beklaagde als een 'lichte tekortkoming'. Voor deze conclusie heeft de Commissie de volgende wegingscriteria betrokken. In onderhavig geval gaat het om twee (korte) alinea's van een grotere publicatie, namelijk een monografie. Dit boek geldt als een wetenschappelijke publicatie. Daaraan mogen hoge eisen worden gesteld. De Commissie acht niet aangetoond dat Beklaagde opzettelijk heeft gehandeld. Volgens de Commissie is het niet-naleven van de normen het gevolg van onoplettendheid van de Beklaagde. Beklaagde heeft erkend dat de passages overeenkomen, maar kon daar geen verklaring voor geven. Het niet-naleven van de normen heeft geen gevolgen voor de inhoud van het onderzoek of het vertrouwen in de wetenschap. Het niet-naleven van de normen heeft echter wel het vertrouwen van Klager geraakt. Het niet-naleven van de normen heeft Beklaagde geen voordeel, zoals tijdwinst, opgeleverd. Tot slot is van belang dat Beklaagde [*functie*] is en een ervaren onderzoeker. Uit dien hoofde moet hij zijn verantwoordelijkheden kennen.
- 8.25 De Commissie stelt verder vast dat Beklaagde zich thans bewust is dat de teksten 1 en 2 geen zorgvuldige parafrase van de parlementaire geschiedenis zijn, zoals hij aanvankelijk dacht. Tijdens de hoorzitting heeft Beklaagde aangegeven dat hij bij een revisie van het boek de teksten 1 en 2 zal aanpassen, op een zodanige manier dat de tekst aansluit bij de letterlijke bewoordingen uit de parlementaire geschiedenis. De Commissie vindt dat deze oplossing niet adequaat is, omdat daarmee de tekst in de huidige druk zonder bronvermelding blijft. Op zijn minst zou Beklaagde ervoor moeten zorgen dat in de huidige druk van het boek een erratum wordt opgenomen, waarin voor de passages als bedoeld in klachtonderdelen 1a en b wordt verwezen naar de scriptie van Klager.
- 8.26 Dit alles bij elkaar genomen leidt de Commissie als gezegd naar het oordeel dat sprake is van een lichte tekortkoming.

Overige aspecten van het proces

- 8.27 Klager heeft voordat hij contact had opgenomen met Beklaagde en de vertrouwenspersoon en voordat de klacht bij de Commissie werd ingediend contact opgenomen met verschillende personen. Hij heeft onder andere contact gehad met collega's, het afdelingshoofd, de medeauteurs en de uitgever. Klager heeft aan hen een eerdere versie van de klacht voorgelegd. Beklaagde heeft zich zowel tegen Klager als voornoemde groep van mensen niet kunnen verweren. Verder heeft het voor Beklaagde als gevolg dat hij een volgend boek in de reeks [*titel reeks*] bij dezelfde uitgever *on hold* moest zetten.
- 8.28 De Commissie betreurt de aanpak door Klager. Gelet op de inhoud van de klacht had het Klager gesierd om na de constatering met Beklaagde contact op te nemen, al dan niet via de vertrouwenspersoon Wetenschappelijke Integriteit. Een toelichting door Beklaagde zou naar de inschatting van de Commissie hebben geholpen om tot een minnelijke oplossing te komen.

9. Advies

- 9.1 Gelet op het bovenstaande adviseert de Commissie het College van Bestuur van Tilburg University om:
1. de klachtonderdelen 1a en 1b gegrond te verklaren;
  2. de klachtonderdelen 1c, 2a en 2b ongegrond te verklaren;

3. te oordelen om de schending van de normen 34 en 40 te kwalificeren als 'lichte tekortkoming';
4. Beklaagde op te dragen dat Beklaagde ervoor zorgt dat indien mogelijk in de huidige druk van het boek (zowel in de fysieke boeken als in de e-boeken) een erratum wordt opgenomen, waarin voor de passages als bedoeld in klachtonderdelen 1a en b wordt verwezen naar de scriptie van Klager;
5. Beklaagde op te dragen bij een volgende druk van het boek de passages als bedoeld in klachtonderdelen 1a en b, als die in de tekst worden gehandhaafd, te voorzien van een verwijzing naar de scriptie van Klager.

2 Aanvankelijk oordeel van het College van Bestuur – 25 april 2023

Het College van Bestuur beoordeelt gelet op het advies van de CWI de klachtonderdelen 1a en 1b gegrond en de klachtonderdelen 1c, 2a en 2b ongegrond. Het College van Bestuur constateert voorts in lijn met het advies van de CWI dat geen sprake is van schending van de wetenschappelijke integriteit als bedoeld in de Nederlandse gedragscode wetenschappelijke integriteit, 2018 (hierna: **de Gedragscode**). Wel is sprake van niet-naleving van de normen 34 en 40 van de Gedragscode, hetgeen leidt tot het minder zware oordeel 'lichte tekortkoming'.

Ter verdere motivering van dit aanvankelijk oordeel wordt verwezen naar de inhoud van het bijgesloten advies van de CWI.

Voorgenomen maatregel

Gelet op de geconstateerde niet-naleving van de normen 34 en 40 is het College van Bestuur voornemens Beklaagde op te dragen om, indien mogelijk, in de huidige druk van het boek (zowel in de fysieke boeken als in de e-boeken) een erratum op te nemen, waarin voor de passages als bedoeld in klachtonderdelen 1a en b wordt verwezen naar de scriptie van Klager. Het College van Bestuur is verder voornemens om Beklaagde op te dragen om bij een volgende druk van het boek de passages als bedoeld in klachtonderdelen 1a en b, als die in de tekst worden gehandhaafd, te voorzien van een verwijzing naar de scriptie van Klager.

3 LOWI

De zaak is niet aan het LOWI voorgelegd.

4 Definitief oordeel College van Bestuur – 20 juni 2023

Het College van Bestuur heeft in zijn vergadering van 20 juni 2023 besloten om zijn oordeel in overeenstemming met het aanvankelijk oordeel van 25 april 2023 definitief vast te stellen.

Het College van Bestuur beoordeelt gelet op het advies van de CWI de klachtonderdelen 1a en 1b gegrond en de klachtonderdelen 1c, 2a en 2b ongegrond. Het College van Bestuur constateert voorts in lijn met het advies van de CWI dat geen sprake is van schending van de wetenschappelijke integriteit als bedoeld in de Nederlandse Gedragscode Wetenschappelijke Integriteit, 2018 (hierna: **de Gedragscode**). Wel is sprake van niet-naleving van de normen 34 en 40 van de Gedragscode, hetgeen leidt tot het minder zware oordeel 'lichte tekortkoming'.

Ter verdere motivering van dit definitief oordeel wordt verwezen naar de inhoud van het bijgesloten advies van de CWI.

Opgelegde maatregel

Gelet op de geconstateerde niet-naleving van de normen 34 en 40 draagt het College van Bestuur Beklaagde op om te onderzoeken of het mogelijk is om in de huidige druk van het boek (zowel in de fysieke boeken als in de e-boeken) een erratum op te nemen, waarin voor de passages als bedoeld in klachtonderdelen 1a en b wordt verwezen naar de scriptie van Klager, daarover het College van Bestuur te informeren en na akkoord van het College van Bestuur op de mogelijke aanpassing, daartoe over te gaan. Het College van Bestuur draagt Beklaagde verder op om bij een volgende druk van het boek de passages als bedoeld in klachtonderdelen 1a en b, als die in de tekst worden gehandhaafd, te voorzien van een verwijzing naar de scriptie van Klager.